

REPUBLIKA HRVATSKA
DRŽAVNA KOMISIJA ZA KONTROLU
POSTUPAKA JAVNE NABAVE
Zagreb, Koturaška 43/IV

KLASA: UP/II-034-02/20-01/979
URBROJ: 354-01/21-14
Zagreb, 11. siječnja 2021.

Državna komisija za kontrolu postupaka javne nabave u Vijeću sastavljenom od članova: Nelice Vidić, zamjenice predsjednice te Zvonimira Jukića i Darije Duždević, članova, povodom žalbe žalitelja Goran i Zoran d.o.o., Solin, OIB: 45716968513, u odnosu na odluku o odabiru u otvorenom postupku javne nabave, broj objave: 2020/S 0F2-0012530, ispravak obavijesti: 2020/S F14-0015267 i 2020/S F14-0018752, predmet nabave: sanacija internog sustava odvodnje COKP Lučko autocesta A3, naručitelja Hrvatske autoceste d.o.o., Zagreb, OIB: 57500462912, na temelju članka 3. Zakona o Državnoj komisiji za kontrolu postupaka javne nabave (Narodne novine, broj 18/13, 127/13, 74/14 i 98/19) te članka 398. Zakona o javnoj nabavi (Narodne novine, broj 120/16; dalje u tekstu: ZJN 2016) donosi sljedeće

R J E Š E N J E

1. Poništava se Odluka o odabiru, URBROJ: 4211-150-320/11/2020 od 24. studenog 2020. u otvorenom postupku javne nabave, broj objave: 2020/S 0F2-0012530, ispravak obavijesti: 2020/S F14-0015267 i 2020/S F14-0018752, predmet nabave: sanacija internog sustava odvodnje COKP Lučko autocesta A3, naručitelja Hrvatske autoceste d.o.o., Zagreb.
2. Nalaže se naručitelju Hrvatske autoceste d.o.o., Zagreb, da u roku od 8 dana od dana javne objave rješenja na internetskim stranicama Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave nadoknadi žalitelju, Goran i Zoran d.o.o., Solin, troškove žalbenog postupka u ukupnom iznosu od 25.000,00 kuna.

O b r a z l o ž e n j e

Naručitelj Hrvatske autoceste d.o.o., Zagreb, objavio je 27. ožujka 2020. godine u Elektroničkom oglasniku javne nabave Republike Hrvatske (dalje u tekstu: EOJN RH) poziv na nadmetanje s dokumentacijom o nabavi u otvorenom postupku javne nabave, broj objave: 2020/S 0F2-0012530, ispravak obavijesti: 2020/S F14-0015267 i 2020/S F14-0018752, predmet nabave: sanacija internog sustava odvodnje COKP Lučko autocesta A3. Kriterij odabira je ekonomski najpovoljnija ponuda koja se određuje na temelju pondera: Financijska ocjena ponude (cijena ponuda) - 90 bodova i Kvalitativna ocjena ponude (rok dovršetka radova) - 10 bodova.

U predmetnom postupku dostavljene su tri ponude od kojih je naručitelj dvije ponude ocijenio valjanima te je dana 16. srpnja 2020. u EOJN RH objavio Odluku o odabiru,

URBROJ: 4211-150-320/5/2020, kojom je kao ekonomski najpovoljniju, odabrao ponudu ponuditelja Tehma d.o.o., Zadar.

Na navedenu Odluku o odabiru, žalbu je 24. srpnja 2020. Državnoj komisiji za kontrolu postupaka javne nabave izjavio žalitelj Goran i Zoran d.o.o., Solin.

Postupajući po navedenoj žalbi, ovo državno tijelo je Rješenjem KLASA: UP/II-034-02/20-01/585, URBROJ: 354-01/20-9 od 22. rujna 2020. poništilo osporavanu Odluku o odabiru i predmet vratilo naručitelju na ponovno postupanje.

U ponovljenom pregledu i ocjeni ponuda naručitelj je Odlukom o odabiru URBROJ: 4211-150-320/11/2020 od 24. studenog 2020. (koju je objavio u EOJN RH dana 25. studenog 2020.) ponovno odabrao ponudu ponuditelja Tehma d.o.o., Zadar kao ekonomski najpovoljniju.

Na navedenu Odluku o odabiru žalbu je putem sustava e-Žalba dana 7. prosinca 2020. izjavio žalitelj Goran i Zoran d.o.o., Solin. Žalitelj u žalbi osporava valjanost Odluke o odabiru i ponude odabranog ponuditelja, te postupanje naručitelja u ponovljenom postupku pregleda i ocjene ponuda. Žalbenim zahtjevom predlaže poništiti Odluku o odabiru od 24. studenog 2020. uz naknadu troškova žalbenog postupka u iznosu od 25.000,00 kuna.

Naručitelj u odgovoru na žalbu osporava žalbene navode u cijelosti te predlaže odbiti žalbu i zahtjev za naknadom troškova žalbenog postupka kao neosnovane.

Odabrani ponuditelj, u očitovanju na žalbu i odgovor na žalbu naručitelja osporava žalbene navode te predlaže odbiti žalbu kao neosnovanu.

Tijekom žalbenog postupka pred ovim tijelom izvedeni su dokazi pregledom i analizom dostavljenog dokaznog materijala koji se sastoji od poziva na nadmetanje, dokumentacije o nabavi, ponovljenog zapisnika o pregledu i ocjeni ponuda, odluke o odabiru od 24. studenog 2020., ponude odabranog ponuditelja te ostalih dokaza vezanih uz predmetni žalbeni postupak.

Žalba žalitelja je dopuštena, uredna, pravodobna i izjavljena od ovlaštene osobe.

Žalba je osnovana.

Žalitelj u žalbi prvenstveno osporava pravni stav kojeg je Državna komisija zauzela u Rješenju od 22. rujna 2020., prema kojem žalitelj treba dokazati postojanje negativnih činjenica odnosno da dokazi kojima odabrani ponuditelj dokazuje stručnu i tehničku sposobnost drugačije nego što je to određeno dokumentacijom o nabavi nisu jednakovrijedni dokazi. Smatra da dokazivanje negativnih činjenica – istinitost određenih tvrdnji treba dokazati onaj koji tvrdi da neka činjenica postoji, a ne onaj koji poriče njeno postojanje, što tvrdi da je općeprihvaćeno u praksi Vrhovnog suda RH, odnosno da je teret dokazivanja sposobnosti propisane Knjigom I. opći dio dokumentacije o nabavi poglavlje 2.4. i 2.5. na odabranom ponuditelju, a ne na žalitelju. Smatra kako Državna komisija u ranijem Rješenju nije imala pravo odbijati neke navode žalitelja izvodeći zaključke iz nevjerodostojne dokumentacije (dijela prijevoda tehničkog dopuštenja njemačkog javnopravnog tijela za njemačku pravnu osobu, s engleskog na hrvatski jezik, odnosno 7 stranica tehničkog dopuštenja od postojećih 72), temeljem čega smatra da u ovoj novoj žalbi ima pravo iznijeti prigovore na novo dostavljenu dokumentaciju jer se sada radi o novom činjeničnom stanju. Tvrdi da raniju odluku Državne komisije nije mogao učinkovito pravno pobijati budući da je u izreci rješenja usvojen njegov zahtjev te nije imao pravni interes žaliti se na isto, mada je smatrao da su neki stavovi iz obrazloženja rješenja neusklađeni s pozitivnim propisima, stoga smatra da bi bilo protuzakonito i protuustavno da se žalitelj nakon novog činjeničnog stanja

izvedenog iz nove dokumentacije se ne može pozvati na nevaljanost ponude odabranog ponuditelja te postupanja naručitelja.

Vežano za ponovljeni postupak pregleda i ocjene ponuda, tvrdi da je naručitelj umjesto da odbije ponudu odabranog ponuditelja, primjenom članka 293. stavak 1. ZJN 2016 dao istom novu priliku da izmjeni svoju nevaljanu ponudu odnosno pozvao ga je da upotpuni ponudu dostavom 1) cjelovitog prijevoda Općeg tehničkog odobrenja 2-42.3-468 kako je propisano točkom 6.7. Knjige 1. općeg dijela dokumentacije te 2) da upotpuni informacije i dokumente iz ponude iz kojih će biti vidljivo da je obučen i ovlašten za ugradnju CIPP cijevi impregniranih poliesterskom smolom traženo točkom 1.2.4. Knjige 3.3.7- Tehnički uvjet. Međutim, prema mišljenju žalitelja odabrani ponuditelj nije niti naknadno dostavljenom dokumentacijom dokazao da zadovoljava kriterijima za kvalitativni odabir odnosno uvjetima sposobnosti određenima u dokumentaciji o nabavi. Također, smatra da odabrani ponuditelj dostavljenom dokumentacijom nije upotpunio nego je izmijenio svoju ponudu, slijedom čega je njegova ponuda trebala biti odbijena kao neprihvatljiva. Naime, tvrdi da je odabrani ponuditelj u svojoj prvotnoj ponudi naveo da bi Tehma d.o.o., Zadar izvodila radove sanacije, dok bi Milimetar d.o.o. podizvođač izvodio geodetske radove (1,23% poslova), a Odvodnja laboratorij d.o.o. bi izvodila ispitivanja vodonepropusnosti i snimanje cijevi CCTV kamerom (2,56% poslova). Međutim, u ponovljenom postupku pregleda i ocjene ponuda tvrdi da je odabrani ponuditelj dostavio certifikate za poslove sanacije od dana 21.10.2020. za pod 1) podizvođača Odvodnja laboratorij d.o.o. i pod 2) za njihove radnike za drugu vrstu poslova koji nisu navedeni u ponudbenom listu. Tvrdi da bi prema novo-dostavljenom certifikatima Odvodnja laboratorij d.o.o. radila i sanaciju što u prijašnjoj ponudi nije bilo navedeno već je za radove sanacije u ponudbenom listu i ugovoru naveden odabrani ponuditelj Tehma d.o.o., Zadar. Također, ističe kako odabrani ponuditelj uopće nije dostavljao ranije ovlaštenje za drugi gospodarski subjekt za tu vrstu poslova odnosno nije se oslanjao na sposobnost drugog subjekta osim u dijelu koji se odnosi na radnike za koje nije niti ranije dostavio izjavu o stavljanju na raspolaganje, a što je izričito propisano dokumentacijom o nabavi. Stoga, smatra da se u konkretnom slučaju radi o izmjeni ponude koja nije dozvoljena budući da odabrani ponuditelj time mijenja ne samo vrstu poslova podizvođača već i postotak koji radi podizvođač iako to nije navedeno u ponudbenom listu, popunjenom troškovniku te ugovoru. Također, smatra da se postavlja pitanje što bi radio odabrani ponuditelj ako bi mu sve poslove radili podizvođači. Ističe da odabrani ponuditelj nije ispuno niti jedan od potrebnih uvjeta propisanih poglavljem 4.4.2. dokumentacije o nabavi opći dio, Knjiga 1, vežano za oslanjanje na sposobnost drugih subjekata.

Zatim, navodi da je znakovito i nepravilno da odabrani ponuditelj tek u ponovljenom postupku pregleda i ocjene ponuda dostavlja certifikate od dana 21.10.2020. koji su izdani od privatne njemačke pravne osobe za radnike podizvođača Odvodnja laboratorij d.o.o. te za samu Odvodnja laboratorij d.o.o. koja nije bila nominirana za tu vrstu poslova ranije te na kojima piše da su radnici sudjelovali na obuci dana 21. i 22.09.2020., dakle 5 mjeseci nakon prvotne predaje ponuda (iz svibnja 2020.), a u kojem trenutku prvotne predaje ponuda su navedeni radnici bili zaposlenici treće pravne osobe (Odvodnja d.o.o., Split), koja nije u nikakvoj vezi bila s ponuditeljem (što je utvrđeno Rješenjem od 22. rujna 2020.), a čak niti u prvotnoj ponudi odabrani ponuditelj nije dostavio certifikat za Odvodnja d.o.o., Split, dakle nije se oslanjao na sposobnost drugog subjekta kao sposobne pravne osobe kojom nadomješta svoj nedostatak sposobnosti za radove sanacije. Također, tvrdi da je obuka radnika očigledno provedena nakon roka za dostavu ponuda, što znači da ponuditelj takav dokaz nije mogao pružiti prije roka za dostavu ponude, što također ponuditelje dovodi u neravnopravan položaj. Stoga, smatra da niti odabrani ponuditelj a niti podizvođač u trenutku prvotne predaje ponude nisu imali tražene uvjete kvalitativnih kriterija sposobnosti iz poglavlja 4. dokumentacije o nabavi Knjiga 1. Opći dio, a niti su ih predali u prvotnoj ponudi već tek sada prvi puta

dostavljaju navedene uvjete sposobnosti, što smatra kršenjem načela jednakog tretmana i drugim načelima javne nabave propisanih člankom 4. ZJN 2016. Smatra da je postupanje naručitelja prilikom pregleda i ocjene ponuda u suprotnosti s pravilima tržišnog natjecanja jer se kontinuirano daje prednost i pogoduje ponuditelju koji nije niti tehnički a niti stručno sposoban izvršiti predmetne radove. Naime, ističe da je odabrani ponuditelj bio dužan u trenutku predaje ponude u svibnju 2020. dokazati da ispunjava sve uvjete financijske, tehničke i stručne sposobnosti određene u dokumentaciji o nabavi što nije dokazao jer nije dokazao da je on ovlašten izvoditi predmetne radove te da ima obučenog stručnjaka. Navodi da naručitelj u zapisniku o pregledu i ocjeni ponuda izbjegava napisati da je odabrani ponuditelj dostavio certifikate Trellerborga za radnike podizvođača, već samo navodi da je odabrani ponuditelj dostavio certifikate za radnike pa ispada prema zapisniku da su to radnici odabranog ponuditelja a ne kako je navedeno u samim certifikatima da se radi o radnicima podizvođača, a što je u suprotnosti s dokumentacijom o nabavi i poglavju 4.2.2. Knjiga 1.

Naručitelj u odgovoru na žalbu navodi da je točkom I.2.4 Knjige 3 - 3.1 Tehnički uvjeti propisao uvjete koje ponuditelj mora dostaviti uz ponudu, između ostalog „Potvrdu proizvođača (isključuje distributere) poliesterske smole da je ponuditelj obučen i ovlašten za ugradnju CIPP cijevi impregniranih poliesterskom smolom“, za koji je odabrani ponuditelj u svojoj ponudi dostavio Certifikat proizvođača Trelleborg Pipe Seals Duisburg GmbH za koji je Rješenjem ovog državnog tijela od 22. rujna 2020. utvrđeno da se ne može utvrditi povezanost društva na koje se dostavljena dokumentacija odnosi (Odvodnja d.o.o., Split) i društva koje je navedeno kao podugovaratelj (Odvodnja laboratorij d.o.o., Kaštel Sućurac). Tvrdi da je postupajući po navedenom Rješenju, sukladno članku 293. ZJN 2016, od odabranog ponuditelja zatražio da upotpuni informacije i dokumente iz kojih će biti vidljivo da ispunjava uvjet iz točke I.2.4 Knjige 3 - 3.1 Tehnički uvjeti, te je isti 26. listopada 2020. dostavio Certifikate proizvođača Trelleborg Pipe Seals Duisburg GmbH za radnike Ivu Anića, Ivicu Nikolića i Davora Brčića sa prijevodom na hrvatski jezik izrađen od ovlaštenog sudskog tumača, te u naknadno ostavljenom roku Certifikate istog proizvođača za Odvodnju laboratorij d.o.o. od 21. listopada 2020. i 29. travnja 2020. sa prijevodima na hrvatski jezik. Naručitelj smatra da je navedenim postupanjem odabrani ponuditelj otklonio nedostatke svoje ponude, pri čemu nije mijenjao podugovaratelje koje je naveo u ponudbenom listu niti se oslonio na sposobnost drugog subjekta s obzirom da se dostavljeni Certifikati odnose na subjekt koji je naveden u ponudbenom listu. Također, smatra da odabrani ponuditelj, nije bio u obvezi dostaviti ESPD obrazac za imenovanog gospodarskog subjekta budući da se na istog ne oslanja.

Pozvan da se očituje na navode naručitelja, žalitelj u podnesku od 28. prosinca 2020. navodi u bitnom, da je odabrani ponuditelj prilikom upotpunjavanja ponude izmijenio svoju ponudu na način da je dostavio dokaze za podugovaratelja Odvodnja laboratorij d.o.o. za drugu vrstu poslova od onih koji su navedeni u ponudbenom listu. Naime, tvrdi da su dostavljeni Certifikati za Odvodnju laboratorij d.o.o. i njihove radnike za drugu vrstu poslova koji nisu navedeni u ponudbenom listu prema kojima bi sada podugovaratelj radio i poslove sanacije što u inicijalnoj ponudi nije bilo navedeno (prema ponudbenom listu za poslove sanacije naveden je odabrani ponuditelj Tehma d.o.o., Zadar). Stoga smatra da se odabrani ponuditelj navedenim postupanjem oslonio na sposobnost drugog subjekta, pri čemu je izmijenio vrstu poslova podugovaratelja i postotak kojeg je naveo u ponudbenom listu. Ističe kako odabrani ponuditelj nije u inicijalnoj, niti u izmijenjenoj ponudi naveo da će Odvodnja laboratorij d.o.o. izvoditi poslove sanacije već isključivo ispitivanje vodonepropusnosti i snimanje cijevi CCTV kamerom, zbog čega smatra da se radi o nedopuštenoj izmjeni ponude. Također, tvrdi kako odabrani ponuditelj nije ispunio niti jedan od potrebnih uvjeta navedenih u točki 4.4.2., Knjiga 1. Opći dio vezano za oslanjanje na sposobnost drugih subjekata

(primjerice dokazivanjem da će Odvodnja laboratorij d.o.o. izvoditi radove koji su predmet oslanjanja, da će imati na raspolaganju potrebne resurse za izvršenje, dostavljanjem podataka o oslanjanju u ESPD obrascu te izjave o stavljanju resursa na raspolaganje).

Odabrani ponuditelj u očitovanju od 21. prosinca 2020. u bitnom navodi kako na traženje naručitelja za upotpunjavanjem ponude nije izmijenio ponudu, već je sukladno članku 293. ZJN 2016 dostavio traženu dokumentaciju. Naime, tvrdi da osim ograničenja propisanih člankom 293. ZJN 2016 i članku 20. stavak 8. Pravilnika o DON (koji brane naručitelju da nakon proteka roka za dostavu ponuda traži naknadnu dostavu troškovnika, ponudbenog lista i jamstva za ozbiljnost ponude), isti naručitelju ne brani da u odnosu na te iste dokumente tijekom pregleda i ocjene ponuda traži od ponuditelja dopunu, razjašnjenje ili upotpunjavanje. Tvrdi da na prvi poziv naručitelj u ponovljenom postupku pregleda i ocjene ponuda, dakle na poziv od 19. listopada 2020. nije dostavio ponudbeni list već je odgovorom na navedeni poziv naručitelja vršio dopune, razjašnjenja odnosno upotpunjavanje koje nisu zabranjene člankom 293. ZJN 2016. Osim toga, tvrdi da sukladno odredbama ZJN 2016 i Pravilnika o DON, ponuditelj u ponudbenom listu može odrediti dio ugovora koji će dati u podugovor te je u tom slučaju, obvezan u ponudbenom listu navesti predmet, količinu, vrijednost ili postotni dio ugovora koji namjerava dati u podugovor te podatke o istima. S druge strane, tvrdi da je naručitelj, u slučaju postojanja osnove za isključenje podugovaratelja, tijekom postupka pregleda i ocjene ponuda obvezan tražiti njegovu zamjenu, a u fazi izvršenja ugovora navedenu zamjenu ovlašten je tražiti ugovaratelj. Iz navedenog zaključuje da bitne elemente ponude, odnosno ponudbenog lista čine predmet i cijena s obzirom da se isti ne mogu mijenjati, dok se podaci o dijelu ugovora koji se daju u podugovor mogu izmijeniti. Vezano za institut oslanjanja na sposobnost drugog subjekta, ističe da žalitelj ne uzima u obzir članak 273. stavak 2. ZJN 2016 koji ne propisuje nikakav omjer/postotak radova ili usluga koje bi trebao izvršavati subjekt koji svoju referencu ustupi ponuditelju i to zato što to nije bitno. Tvrdi da je bitno da subjekt koji je svoju referencu ustupio ponuditelju sudjeluje u izvršenju ugovora bez obzira u kojem postotku/omjeru. Ističe da je smisao navedene zakonske odredbe da se potakne male i srednje poduzetnike da i oni kao gospodarski subjekti koji nemaju sposobnost samostalno biti ponuditelji, a istovremeno imaju sposobnost izvršiti barem jedan dio ugovora o javnoj nabavi, mogu sudjelovati u izvršenju ugovora i stjecati vlastite reference za moguće buduće ugovore. Stoga smatra da se izmjena ponude u odnosu na postotak ugovora koji će obavljati podugovaratelj ne smatra izmjenom ponude, s obzirom da se ne radi o postupanju koje bi dovelo do pregovaranja u vezi s kriterijem za odabir ponude ili ponudnim predmetom nabave. Također, pozivajući se na Rješenje ovog tijela KLASA: UP/II-034-02/17-01/587 te Presudu VUS-a broj USII-130/19-8, navodi da iz odredbe 273. ZJN 2016 ne proizlazi da je oslanjanje na sposobnost drugog subjekta radi dokazivanja relevantnog stručnog iskustva moguće samo ako će taj subjekt u cijelosti izvoditi radove ili pružati usluge za koje se ta sposobnost traži.

Ranijim Rješenjem ovog državnog tijela donesenim u ovom postupku, KLASA: UP/II-034-02/20-01/585, URBROJ: 354-01/20-9 od 22. rujna 2020. utvrđeno je kako ponuda odabranog ponuditelja nije sukladna točki 6.7. dokumentacije o nabavi, s obzirom da Opće tehničko odobrenje, broj Z-42.3-468 koje je dostavio uz ponudu nije cjelovito (dostavljeno je 7 od ukupno 75 stranica dokumenta). Također, utvrđeno je da odabrani ponuditelj nije dostavio izvornik navedene dokumentacije na njemačkom jeziku, već je dostavio ovjereni prijevod tog dokumenta sa engleskog jezika, bez obveznog podatka da „prijevod njemačke izvorne verzije nije potvrđen od strane Njemačkog Instituta za građevinarstvo". U tom smislu, navedenim Rješenjem ocijenjeno je da ponuda odabranog ponuditelja u navedenom dijelu nije sukladna točki 6.7. dokumentacije o nabavi. Vezano za dostavu Potvrde proizvođača (isključuje distributere) poliesterske smole da je ponuditelj obučan i ovlašten za ugradnju CIPP cijevi impregniranih poliesterskom smolom koja je tražena Točkom 1.2.4. Knjige 3.1.

Tehnički dio, navedenim Rješenjem utvrđeno je da odabrani ponuditelj nije dostavio traženo „s obzirom da se ne može utvrditi povezanost između društva na koje se dostavljena dokumentacija odnosi (Odvodnja d.o.o., Split) i društva koje je navedeno u ponudi odabranog ponuditelja (Odvodnja laboratorij d.o.o., Kaštel Sućurac)“, pri čemu je utvrđeno da dostavljeni dokumenti također nisu prevedeni na hrvatski jezik, sukladno točki 6.7. dokumentacije o nabavi.

Uvidom u dokumente „Pojašnjenje“ evidentirane putem EOJN RH, utvrđeno je da je naručitelj postupajući po prethodno navedenom Rješenju u ponovljenom postupku pregleda i ocjene ponuda, radi dokazivanja sukladnosti propisane točkom 2.4.1. Knjige 1. Opći dio dokumentacije o nabavi, tražio od odabranog ponuditelja dostavu cjelovitog prijevoda Opće tehničko odobrenje, broj Z-42.3-468 sukladno točki 6.7. dokumentacije. Također, naručitelj je od odabranog ponuditelja pozvao na upotpunjavanje ponude vezano za dokazivanje da je obučen i ovlašten za ugradnju CIPP cijevi impregniranih poliesterskom smolom sukladno traženju propisanom točkom I.2.4. Knjige 3-3.1. Tehnički opis. Navedeno je naručitelj tražio dopisom od 19. listopada 2020., uz primjenu članka 293. stavak 1. ZJN 2016.

Uvidom u dokumentaciju koju je dostavio odabrani ponuditelj utvrđeno je da se ista sastoji od: ovjerenog prijevoda Općeg tehničkog odobrenja, broj Z-42.3-468 s njemačkog na hrvatski jezik, od strane stalnog sudskog tumača za njemački jezik Helene Dobrosavljević uz priloženi izvornik navedenog dokumenta na njemačkom jeziku. Uvidom u navedeni dokument utvrđeno je da se isti sastoji od ukupno 76 stranica Također, dostavljen je ovjereni prijevod Certifikata za radnike Davor Brčić, Ivica Nikolić, Ivo Anić iz kojih je razvidno da su izdani od strane društva Trelleborg Pipe Seals Duisburg GmbH Njemačka, na ime pravne osobe Odvodnja laboratorij d.o.o., Kaštel Sućurac, te da se istim potvrđuje da su imenovani gospodarski subjekt i radnici dana 21. i 22. rujna 2020. sudjelovali u obuci za „Trelleborg sustav obloga za cijevi „Vruća voda“ u skladu s Njemačkim institutom za graditeljstvo (DIBT), sadržaj: primjena i rad obloga za cijevi Trelleborg, rad te primjena epoksidna smola Trelleborg, da su položili tehnički i praktični dio te je ovlašten za ugradnju.

Točkom 2.4. – Opći dio, dokumentacije o nabavi propisano je da se Tehničke specifikacije predmeta nabave nalaze u Knjizi 3.

Točkom 2.4.1. – Opći dio, dokumentacije o nabavi propisano je da su ponuditelji dužni u ponudi dostaviti Certifikat kojim se potvrđuje sukladnost s normom HRN EN 13566-4:2003 ili jednakovrijedno za ponuđeni plastični cijevni sustav za obnavljanje podzemnih netlačnih mreža za odvodnju i kanalizaciju.

Točkom I.2.4. Knjige 3-3.1. Tehnički opis propisano je da je uz ponudu potrebno, između ostalog dostaviti Potvrdu proizvođača (isključuje distributere) poliesterske smole da je ponuditelj obučen i ovlašten za ugradnju CIPP cijevi impregniranih poliesterskom smolom.

Prema točki 6.7. dokumentacije o nabavi, ponuda se izrađuje na hrvatskom jeziku i latiničnom pismu. Sva ostala dokumentacija koja se prilaže uz ponudu mora biti na hrvatskom jeziku. Ukoliko izvorni dokument ili popratna dokumentacija nije na hrvatskom jeziku, potrebno je priložiti prijevod na hrvatski jezik izrađen od strane ovlaštenog sudskog tumača, osim onih dokumenata za koje je naručitelj izričito odredio da mogu biti na nekom drugom jeziku.

Članak 273. stavak 1. ZJN 2016 propisuje da se gospodarski subjekt može u postupku javne nabave radi dokazivanja ispunjavanja kriterija za odabir gospodarskog subjekta iz članka 258. (ekonomska i financijska sposobnost) i 259. (tehnička i stručna sposobnost) ovoga Zakona osloniti na sposobnost drugih subjekata, bez obzira na pravnu prirodu njihova međusobnog odnosa.

Članak 280. stavak 4. ZJN 2016 propisuje da se pri izradi ponude ponuditelj mora pridržavati zahtjeva i uvjeta iz dokumentacije o nabavi te ne smije mijenjati ni nadopunjavati tekst dokumentacije o nabavi.

Članak 290. stavak 1. ZJN 2016 propisuje da nakon otvaranja ponuda javni naručitelj pregledava i ocjenjuje ponude na temelju uvjeta i zahtjeva iz dokumentacije o nabavi te o tome sastavlja zapisnik.

Članak 293. stavak 1. ZJN 2016 propisuje da ako su informacije ili dokumentacija koje je trebao dostaviti gospodarski subjekt nepotpuni ili pogrešni ili se takvima čine ili ako nedostaju određeni dokumenti, javni naručitelj može, poštujući načela jednakog tretmana i transparentnosti, zahtijevati od dotičnih gospodarskih subjekata da dopune, razjasne, upotpune ili dostave nužne informacije ili dokumentaciju u primjerenom roku ne kraćem od pet dana.

U odnosu na žalbeni navod žalitelja prvenstveno je potrebno istaknuti da je naručitelj u ponovljenom postupku zakonito postupio kada je postupajući po Rješenju ovog državnog tijela od 22. rujna 2020. pozvao odabranog ponuditelja na upotpunjavanje ponude primjenom članka 293. ZJN 2016. Naime, naručitelj je navedeno pojašnjenje ponude odabranog ponuditelja tražio upravo u svrhu otklanjanja nedostataka koje je ovo državno tijelo utvrdilo Rješenjem od 22. rujna 2020. Stoga se tvrdnje žalitelja da je naručitelj u ponovljenom postupku pregleda i ocjene ponuda trebao odbiti ponudu odabranog ponuditelja, a ne primijeniti odredbu članka 293. ZJN 2016 ocjenjuju neosnovanim.

Vezano za dostavljeni ovjereni prijevod Općeg tehničkog odobrenja, broj Z-42.3-468 kojeg je odabrani ponuditelj u ponovljenom postupku dostavio sa njemačkog na hrvatski jezik od strane stalnog sudskog tumača, razvidno da je istim otklonio nedostatak svoje ponude utvrđen Rješenjem od 22. rujna 2020., odnosno da je postupio sukladno traženju propisanom točkom 2.4.1. i 6.7. Knjige 1 – Opći dio, dokumentacije o nabavi. Slijedom navedenog, prema ocjeni ovog tijela ovaj dio žalbenog navoda ocjenjuje se neosnovanim.

Međutim, vezano za Certifikate koje je odabrani ponuditelj dostavio u svrhu ispunjenja zahtjeva propisanog točkom I.2.4 Knjige 3 - 3.1 Tehnički uvjeti, utvrđeno je sljedeće. Naime, dostavljeni Certifikati izdani su na ime podugovaratelja Odvodnja laboratorij d.o.o., Kaštel Sućurac i njegove radnike Ivu Anića, Ivicu Nikolića, Davora Brčića. Međutim, iz sadržaja točke I.2.4. Knjige 3-3.1. Tehnički opis proizlazi da su traženi Certifikati (Potvrde proizvođača) trebali glasiti na ponuditelja, a ne podugovaratelja kao što ih je u konkretnom slučaju dostavio odabrani ponuditelj. Naime, sukladno dokumentaciji odabrani ponuditelj je dostavljenim Certifikatima trebao dokazati da je on obučen i ovlašten za ugradnju CIPP cijevi impregniranih poliesterskom smolom, dok iz dostavljenih Certifikata proizlazi da je za traženo ovlašten podugovaratelj Odvodnja laboratorij d.o.o., Kaštel Sućurac, što nije sukladno traženju propisanom dokumentacijom o nabavi. Slijedom navedenog, ne može se otkloniti prigovor žalitelja da odabrani ponuditelj dostavljenim dokazima nije udovoljio traženju propisanom točkom I.2.4. Knjige 3-3.1. Tehnički opis dokumentacije o nabavi. Stoga se dio žalbenog navoda kojim žalitelj tvrdi kako odabrani ponuditelj nije niti naknadno dostavljenom dokumentacijom dokazao da je on ovlašten izvoditi predmetne radove te da ima obučenog stručnjaka ocjenjuje osnovanim.

U tom smislu irelevantni su navodi žalitelja da je odabrani ponuditelj naknadno dostavljenim Certifikatima izmijenio svoju ponudu, kao i navodi vezani uz datum sudjelovanja na obuci koji je naveden u istima. Također, žalitelj pogrešno ukazuje da su navedeni Certifikati traženi kao uvjet tehničke i stručne sposobnosti, dok iz točke 2.4. Knjige 1- Opći dio dokumentacije o nabavi jasno proizlazi da su navedeni Certifikati traženi kao

dokaz o materijalu za ugradnju u okviru tehničkih specifikacija predmeta nabave. U tom smislu odabrani ponuditelj se u smislu članka 273. stavak 1. ZJN 2016, vezano za dokaz tehničkih specifikacija, nije niti mogao osloniti na sposobnost drugog gospodarskog subjekta. Slijedom navedenog, navodi žalitelja da odabrani ponuditelj nije ispunio niti jedan od potrebnih uvjeta propisanih poglavljem 4.4.2. dokumentacije o nabavi Opći dio, Knjiga 1, oslanjanje na sposobnost drugih subjekata nisu relevantni u konkretnom slučaju, s obzirom da se ne radi o institutu oslanjanja.

Također, žalitelj smatra da ne može privatna pravna osoba Trelleborg izdati certifikat o osposobljenosti za rad prema nekom sustavu u skladu s njemačkim normama već isto može izdati samo Njemački institut za graditeljstvo jer bi onda tako mogao i primjerice Mercedes izdati certifikat da je netko osposobljen za vožnju Mercedesom, a što ne bi bilo važeće jer dozvole takvog tipa treba izdati ili odobriti isključivo javnopravno tijelo države o čijim javnopravnim normama se radi.

Naručitelj u odgovoru na žalbu navodi da je odabrani ponuditelj u svojoj ponudi dostavio Certifikate izdane od strane Trelleborg na kojima je jasno navedeno da su u skladu s Njemačkim institutom za graditeljstvo (DIBT) zbog čega smatra potpuno nejasnim i nedokazanim navod žalitelja kako tražene Certifikate može izdati samo Njemački institut za graditeljstvo.

Odabrani ponuditelj u očitovanju od 31. prosinca 2020. navodi da se o predmetnom žalbenom navodu Državna komisija očitovala u ranijem Rješenju donesenom u ovom postupku (KLASA: UP/II-034-02/20-01/585 od 22. rujna 2020.), kojim je odlučila o činjenici valjanosti dostavljenog Certifikata.

Žalitelj u očitovanju od 28. prosinca 2020. ističe da na dostavljenim Certifikatima nigdje nije navedeno da su izdani u skladu s Njemačkim institutom za graditeljstvo (DIBT), niti s pozitivnim zakonodavstvom Savezne Republike Njemačke.

Ovdje je prvenstveno potrebno napomenuti da ovaj žalbeni navod nije bio predmet ocjene ovog državnog tijela u Rješenju od 22. rujna 2020. Stoga je u svrhu ocjene istog potrebno uzeti u obzir točku I.2.4. Knjige 3-3.1. Tehnički opis kojom je kao dokaz tražena Potvrda proizvođača, koju je odabrani ponuditelj i dostavio. Naime, dokumentacijom o nabavi nije tražena dostava Certifikata od tijela za ocjenu sukladnosti (u ovom slučaju Njemačkog instituta za graditeljstvo) kao što to žalbenim navodom upire žalitelj. Osim toga, uvidom u dostavljene Certifikate odabranog ponuditelja utvrđeno je da isti sadrže potvrdu o sudjelovanju u obuci „Trelleborg sustav obloga za cijevi „Vruća voda“, u skladu s Njemačkim institutom za graditeljstvo (DIBT)“. Slijedom svega navedenog, prema ocjeni ovog tijela nije u pravu žalitelj kada osporava izdavatelja predmetnih Certifikata (pravna osoba Trelleborg), s obzirom da traženje da je navedeni certifikat izdan od strane Njemačkog instituta za graditeljstvo ne proizlazi iz odredaba dokumentacije o nabavi. Stoga se žalbeni navod ocjenjuje neosnovanim.

Nadalje, žalitelj ističe da je na certifikatu od 21.10.2020. izdanom za Odvodnja laboratorij d.o.o., Kaštel Sućurac od strane Trelleborg Pipe Seals Dursburg GmbH navedeno da je na obuci sudjelovala pravna osoba i to dana 21. i 22.09.2020., te da je položila teorijski i praktični dio. Zbog navedenog smatra da sadržaj navedenog certifikata ukazuje na njegovu nevjerodostojnost te da je naručitelj bio dužan zatražiti službenim putem pojašnjenje od Njemačkog instituta za graditeljstvo (DIBT) o pravovaljanost takvog certifikata.

Naručitelj u odgovoru na žalbu ističe da je odabrani ponuditelj u svojoj ponudi dostavio Certifikat proizvođača Trelleborg Pipe Seals Dursburg GmbH za Odvodnju laboratorij d.o.o. od 29.4.2020. i 21.10.2020. sa prijevodom na hrvatski jezik izrađen od

ovlaštenog sudskog tumača. Za svoje radnike, dostavio je Certifikate izdane dana 20.10.2020. zbog čega nejasnim smatra navod žalitelja da dostavljeni Certifikati nisu vjerodostojni.

Odabrani ponuditelj navodi da se i o ovom žalbenom navodu Državna komisija očitovala u ranijem Rješenju donesenom u ovom postupku (KLASA: UP/II-034-02/20-01/585 od 22. rujna 2020.). Također, ukazuje da je dokumentacijom o nabavi traženo „da djelatnici moraju imati certifikat za provođenje ovakve vrste sanacije...“, slijedom čega je odabrani ponuditelj u odnosu na imenovane stručnjake dostavio tražene certifikate kojima se potvrđuje da su isti položili i teorijski i praktični dio u pogledu Trelleborg sustava obloga za cijevi „Vruća voda“, te da je da Certifikat izdan u skladu s Njemačkim institutom za graditeljstvo (DIBT) i vrijedi 12 mjeseci od dana izdavanja. Smatra da je u slučaju sumnje u vjerodostojnost navedenog Certifikata, žalitelj bio dužan svoje tvrdnje dokazati.

I u odnosu na ovaj žalbeni navod napominje se da isti nije bio predmet ocjene ovog državnog tijela u Rješenju od 22. rujna 2020., osobito jer se radi o novim dokazima dostavljenim u ponovljenom postupku pregleda i ocjene ponuda (dokazi dostavljeni putem EOJN RH dana 26. listopada 2020.). Iz sadržaja žalbenog navoda proizlazi da žalitelj osporava vjerodostojnost predmetnih Certifikata vezano za okolnost da je u istim navedeno da je na obuci sudjelovala pravna osoba. Naime, prema tumačenju žalitelja pravna osoba nije mogla sudjelovati u obuci te položiti teorijski i praktični dio obuke, zbog čega dovodi u pitanje vjerodostojnost Certifikata koju smatra da je naručitelj bio dužan ispitati. Međutim, žalitelj u ovom slučaju ne uzima u obzir sadržaj točke I.2.4. Knjige 3-3.1. Tehnički opis kojom je jasno tražen dokaz (Potvrda proizvođača) da je ponuditelj obučen i ovlašten za ugradnju CIPP cijevi impregniranih poliesterskom smolom. Stoga, okolnost da dostavljeni Certifikat glasi na pravnu osobu nije u suprotnosti sa odredbama dokumentacije o nabavi te žalitelj sukladno svoj obvezi iz članka 403. ZJN 2016 nije dokazao nevjerodostojnost dostavljenog dokaza. Slijedom navedenog, prema ocjeni ovog tijela ovaj žalbeni navod je neosnovan.

Žalitelj ističe da odabrani ponuditelj tek nakon žalbene faze, prvi puta dostavlja po pozivu naručitelja opće građevinsko-tehničko dopuštenje od 21.04.2016. na njemačkom jeziku izdano na treću pravnu osobu Trelleborg Pipe Seals Dulsburg GmbH iz Njemačke, s prijevodom na hrvatski jezik, budući da je u ranijem postupku dostavio samo sedam stranica prijevoda s engleskog na hrvatski jezik, stoga žalitelj može tek sada ostvariti učinkovito svoje pravo na žalbu u potpunosti jer ima relativno cjelovit tekst iz kojeg je sada razvidno da se odabrani naručitelj istim niti ne može koristiti, što je naznačeno i na svakoj stranici dostavljenog teksta gdje piše prema prijevodu koji je naručitelj dostavio „Verzija za internu upotrebu za kupce Trelleborga i zainteresirane kupce. Prijenos je trećim stranama (nedovršen tekst).“ Smatra da odabrani ponuditelj opet nije dostavio cijeli originalni tekst tehničkog dopuštenja iz kojeg se jasno vidi na svakoj od 76. stranica teksta napomena u kojoj znakovito baš nedostaje zadnja riječ koja ne odgovara odabranom ponuditelju, te se ne radi o slučajnoj grešci već ista zadnja riječ teksta nedostaje baš na svakoj stranici dostavljenog teksta dokumenta i dostavljenog prijevoda dokumenta, tako da žalitelj opet mora istaknuti prigovor nevjerodostojnosti dostavljene dokumentacije. Također, tvrdi da na samom opće građevinsko-tehničkom odobrenju na str.2. piše pod općim odredbama odnosno pod točkom 6. da se smije umnožavati samo u cijelosti, tako da i prema samom dokumentu koji dio je ponuditelj dostavio piše da mora biti cjelovito, a što ovdje nije slučaj jer fali dio teksta pa nije jasno zašto naručitelj nije tražio pojašnjenje od odabranog ponuditelja odnosno nije odbio njegovu ponudu već ga je opet odabrao kao ekonomski najpovoljniju.

Naručitelj u odgovoru na žalbu navodi da je Državna komisija ranijim Rješenjem (KLASA: UP/II-034-02/20-01/585 od 22. rujna 2020.), utvrdila da Opće tehničko odobrenje Z-42.3-468 sadrži jasan navod da se ne smije reproducirati osim ako nije cjelovito, da je

ponuditelj dostavio 7 od ukupno 75 stranica dokumenta na engleskom jeziku bez priložene izvorne dokumentacije na njemačkom jeziku kao i bez obveznog podatka „da prijevod njemačke izvorne verzije nije potvrđen od strane Njemačkog instituta za građevinarstvo“. Tvrdi da je postupajući upravo po navedenom Rješenju, od odabranog ponuditelja zatražio da radi dokazivanja sukladnosti ponuđenog plastičnog cijevnog Sustava za obnavljanje podzemnih netlačnih mreža za odvodnju i kanalizaciju, priloži cjeloviti prijevod Opće tehničkog odobrenja kako je propisano točkom 5.7. Knjige 1- opći dio dokumentacije o nabavi. Smatra da je odabrani ponuditelj dostavljenim Opće građevinsko tehničkim odobrenjem Z-42.3-468 sa ovjerenim prijevodom od ovlaštenog sudskog tumača za njemački jezik, otklonio nedostatke iz ponude. Također, tvrdi da iz dostavljenog prijevoda prvih 7 stranica Općeg tehničkog dopuštenja, koje je odabrani ponuditelj dostavio 26.05.2020., jasno vidljiv dio teksta na koji žalitelj ukazuje da je nedovršen, a koji glasi: „Kopija za osobnu upotrebu Trelleborgovih korisnika. Zabranjeno je objavljivanje trećim stranama“.

Žalitelj u očitovanju na odgovor naručitelja navodi da je isti kontradiktoran te da u novo dostavljenom prijevodu u kojem je navedeno „Verzija za internu upotrebu za kupce Trelleborga i zainteresirane kupce. Prijenos je trećim stranama (nedovršen tekst)“ po tumačenju naručitelja treba umetnuti dio ranije dostavljenog nepotpunog i nevaljanog prijevoda neoriginala koji glasi „Kopija za osobnu upotrebu Trelleborgovih korisnika. Zabranjeno je objavljivanje trećim stranama“. Navedeno tumačenje naručitelja smatra neprihvatljivim, navodeći da bi u slučaju da nedostaje riječ „zabranjeno“ odnosno da tekst glasi „Prijenos je trećim stranama zabranjen“ isto značilo upravo da se navedeno tehničko dopuštenje niti ne smije dostavljati trećim osobama, a što je žalitelj tvrdio i u ovoj, a i u ranijoj žalbi budući da se isto tehničko dopuštenje odnosi samo na Trelleborg, a ne da se kupci Trelleborga njime koriste prema trećim osobama jer oni nisu proizvođači cijevnog sustava na licu mjesta ugradnje. Naime, žalitelj tvrdi da navedeno jasno proizlazi iz samog originala predmetnog tehničkog dopuštenja pa smatra vjerojatnim da je zato odabrani ponuditelj riječ „zabranjeno“ slučajno ispustio iz svake stranice original dokumenta i svake stranice prijevoda istoga.

Odabrani ponuditelj tvrdi da je sukladno traženju naručitelja dostavio cjelovit prijevod Općeg tehničkog odobrenja sukladno točki 6.7. DON-a s ovjerenim prijevodom od ovlaštenog sudskog tumača za njemački jezik i s potvrdom da "prijevod njemačke izvorne verzije nije potvrđen od strane Njemačkog instituta za građevinarstvo". Vezano za dio teksta kojeg žalitelj osporava navodeći da nedostaje, tvrdi kako je isti sadržan u ranije dostavljenom prijevodu od 26.5.2020.

Iz cjelokupne dokumentacije postupka razvidno je da je odabrani ponuditelj u ponudi dostavio 7 stranica Općeg tehničkog odobrenja, broj Z-42.3-468, prevedenih sa engleskog na hrvatski jezik od stalnog sudskog tumača te cjelokupni dokument „CERTIFIKAT EPROS DIBt DL_Z-42 3-468 HC120 EN exp 0“ koji se sastoji od ukupno 75 stranica izrađenih na stranom jeziku (engleskom), bez ovjerenog prijevoda. U navedenom dokumentu (dijelu ovjerenog prijevoda) navedeno je da se isti sastoji od 33 stranice i 42 dodatka, da se ne smije reproducirati osim ako nije cjelovit, te da prijevodi moraju sadržavati podatak "da prijevod njemačke izvorne verzije nije potvrđen od strane Njemačkog Instituta za građevinarstvo". Rješenjem ovog tijela od 22. rujna 2020. ocijenjeno je da zbog navedenog postupanja odabranog ponuditelja koji nije uz ponudu dostavio ovjereni prijevod cjelovitog dokumenta sa svim navedenim podacima na hrvatski jezik, njegova ponuda nije sukladna točki 6.7. dokumentacije o nabavi, te je predmet vraćen naručitelju na ponovno postupanje. Pri tome je važno napomenuti da je u prvom žalbenom postupku žalitelj uz žalbu priložio cjelokupni dokument dostavljen u ponudi odabranog ponuditelja koji je na stranom jeziku (svih 75 stranica), koje je na traženje ovog tijela u žalbenom postupku preveo u cijelosti na hrvatski jezik po stalnom sudskom tumaču za engleski jezik, Mandići Vuković.

U ponovljenom postupku, odabrani ponuditelj je na traženje naručitelja dostavio cjelovit prijevod Općeg tehničkog odobrenja Z-42.3-468 sa ovjerenim prijevodom od ovlaštenog sudskog tumača za njemački jezik i s potvrdom da "prijevod njemačke izvorne verzije nije potvrđen od strane Njemačkog instituta za građevinarstvo". Uspoređujući ovjereni prijevod cjelokupnog navedenog dokumenta dostavljenog u prvom žalbenom postupku od strane žalitelja sa ovjerenom prijevodom dostavljenom u ponovljenom postupku pregleda i ocjene ponuda od strane odabranog ponuditelja moguće je utvrditi njihovu istovjetnost, koju što se sadržaja tiče žalitelj niti ne osporava. Naime, žalitelj osporava da u novo dostavljenom ovjerenom prijevodu nedostaje dio teksta pod napomenom, a za koju se može utvrditi povezanost sa tekstom koji je u cijelosti preveden u prvom žalbenom postupku. Konkretno, sporan tekst u novo dostavljenom dokumentu „Verzija za internu upotrebu za kupce Trelleborga i zainteresirane kupce. Prijenos je trećim stranama (nedovršen tekst)" u dokumentu dostavljenom u prvom žalbenom postupku glasi „Kopija za osobnu upotrebu Trelleborgovih korisnika. Zabranjeno je objavljivanje trećim stranama“. Slijedom navedenog, prema ocjeni ovog tijela žalitelj nije u pravu kada navodi da zbog riječi koja nedostaje u novo dostavljenom dokumentu, a za koju je moguće utvrditi povezanost s ranijim dokumentom s kojim je žalitelj bio upoznat još u prvom žalbenom postupku i čiju istovjetnost ne osporava, isti nije cjelovit i vjerodostojan. Stoga se žalbeni navod ocjenjuje neosnovanim.

Nadalje, žalitelj ističe da je navedeno Opće građevinsko-tehničko odobrenje izdano na treću osobu proizvođača Trelleborg od strane Njemačkog instituta za građevinsku tehniku za korištenje metode epros „DRAFTIINER" sa sustavima na bazi smole "EPROPOXHC 120/HC 120+" koji se upotrebljava za sanaciju oštećenih kanalizacijskih cijevi nazivnih promjera DN 100 do 600dn, a ne na ponuditelja te da Trelleborg nije niti u zajednici s ponuditeljem a niti podizvođač odabranog ponuditelja, a naručitelj je na str.28. dokumentacije o nabavi izričito propisao: „Nužna je najveća pažnja i stroga primjena propisanih pravila ugradbe „linera" od strane proizvođača, osobito kod rodova čišćenja pod tlakom, frezanja, konfekcioniranja, utapanja smole u nosivi materijal (tekstil) „in situ". transportiranje, ugradba i otvrdnjavanje /vezanje/polimerizacija“. Žalitelj tvrdi da se odabrani ponuditelj ne može koristiti tuđim građevinsko-tehničkom odobrenjem čak i da ga je dostavio u cjelovitom obliku jer on nije proizvođač, a proizvođač je onaj koji na terenu dovršava negotovi građevinski proizvod što je upravo slučaj ovog predmeta javne nabave, a pošto isti nije proizvođač-ugraditelj na licu mjesta on ne može niti dostaviti izjavu o sukladnosti sukladno hrvatskim građevinskim propisima te zahtjevu o sukladnosti iz dokumentacije o nabavi.

Naručitelj u odgovoru na žalbu navodi da je predmetni žalbeni navod već bio predmet osporavanja u ranijem žalbenom postupku o kojem je odlučeno Rješenjem Državne komisije (KLASA: UP/II-034-02/20-01/585 od 22. rujna 2020.). Opreza radi, naručitelj ističe kako je odabrani ponuditelj u svojoj ponudi u stavkama 4. i 5. Troškovnika ponudio plastični cijevni sustav tip Drainliner i epoksilna smola, proizvođača Trelleborg - Epros te je radi ispunjavanja uvjeta i zahtjeva dostavio opće tehničko odobrenje izdano od Agencije za javno pravo Deutsches Institut fur Bautechnik. Također, tvrdi kako dokumentacijom o nabavi nije propisano tko mora dostaviti dokument kojim se dokazuje ispunjavanje uvjeta i zahtjeva iz točke 2.4.1. Knjiga 1 Opći dio, odnosno da to mora biti ponuditelj jer bi to značilo da samo proizvođači mogu vršiti predmetne radove što bi ograničilo broj ponuditelja odnosno bilo bi protivno načelu tržišnog natjecanja. Smatra da odnos ponuditelja i proizvođača nije odlučan u ovom postupku javne nabave.

Odabrani ponuditelj u očitovanju citira ranije Rješenje ovog državnog tijela (KLASA: UP/II-034-02/20-01/585 od 22. rujna 2020.), navodeći da je o istom ranije odlučeno.

Žalitelj u očitovanju na odgovor naručitelja ističe kako nije mogao ranije pobijati Rješenje Državne komisije doneseno u ovom postupku, budući da su njegova žalba i žalbeni

zahtjev usvojeni, a u odnosu na dijelove obrazloženja nije bio ovlašten pokrenuti upravni spor budući da je žalbeni petit usvojen. Tvrdi da Državna komisija nije imala pravo odbijati neke navode žalitelja izvodeći zaključke iz nevjerodostojne dokumentacije odabranog ponuditelja. Zbog navedenog smatra da u novoj žalbi ima pravo iznijeti prigovore na novo dostavljenu dokumentaciju jer se sada radi o novom činjeničnom stanju, dok se ranije radilo samo o nagađanju o stvarnom i cjelovitom sadržaju dostavljenog djelomičnog i ne originalnog tehničkog dopuštenja. Oспорava tvrdnju naručitelja da dokumentacijom nije propisano tko mora dostaviti dokument kojim dokazuje ispunjenje uvjeta i zahtjeva iz točke 2.4.1. Knjige 1, Opći dio, navodeći da to mora biti ponuditelj, odnosno gospodarski subjekt na kojeg se oslanja. Tvrdi da je odabrani ponuditelj mogao ići s Trelleborgom u zajednicu ponuditelja, ali nije, te da on svoju nesposobnost ne može nadomjestiti svojom pukom željom da se natječe sa sposobnim ponuditeljima koji su ulagali u svoje znanje i stručnost. Budući da je predmet nabave kompletni cijevni sustav koji se proizvode na licu mjesta prilikom same ugradnje, smatra da je ponuditelj proizvođač u smislu predmeta nabave i on ne može koristiti tuđe tehničko dopuštenje za predmet nabave, što je jasno i iz predmetnog tehničkog dopuštenja koje je odabrani ponuditelj dostavio.

Članak 404. stavak 3. ZJN 2016 propisuje da Državna komisija nije ovlaštena kontrolirati činjenično i pravno stanje koje je bilo predmetom prethodne žalbe u istom postupku nabave.

Predmetni žalbeni navod bio je predmet ocjene ovog tijela u Rješenju od 22. rujna 2020., zbog čega isti ne može biti predmet odlučivanja u ovom žalbenom postupku. Naime, navedenim Rješenjem utvrđeno je da dokumentacijom o nabavi „nije propisano da navedeni dokaz mora glasiti na ponuditelja“ te da „žalitelj polazi od pretpostavke da je u konkretnom slučaju proizvođač odabrani ponuditelj, te da je predmetni dokaz trebao glasiti na njega. Međutim, navedenu okolnost žalitelj ne dokazuje niti ista proizlazi iz sadržaja dokumentacije o nabavi, već je dokumentacijom tražen dokaz sukladnosti proizvodnje ponuđenog proizvoda sa traženom normom bez izričitog propisivanja da je u konkretnom slučaju ponuditelj ujedno i proizvođač ponuđenog proizvoda“. Pri tome se napominje da je žalitelju još u prvom žalbenom postupku bila poznata činjenica da dostavljeni Certifikat odabranog ponuditelja glasi na proizvođača Trelleborg, na koju nije utjecala dostava ovjerenog prijevoda cjelokupnog dokumenta od strane odabranog ponuditelja u ponovljenom postupku pregleda i ocjene ponuda.

Žalitelj navodi da se građevinsko-tehničko dopuštenje koje je odabrani ponuditelj dostavio odnosi samo na primjenu epoksidne smole, dok se u dokumentaciji o nabavi - tehnički dio izričito traže poliesterske smole. Zbog navedenog smatra da je odabrani ponuditelj bio dužan dokazati jednakovrijednost s obzirom da nudi drugačiju izvedbu od one izričito propisane tehničkom dokumentacijom o nabavi, a što nije dokazao.

Naručitelj u odgovoru na žalbu navodi da je predmetni žalbeni navod već bio predmet osporavanja u ranijem žalbenom postupku o kojem je odlučeno Rješenjem Državne komisije (KLASA: UP/II-034-02/20-01/585 od 22. rujna 2020.). Opreza radi, ističe kako je odabrani ponuditelj u svoj ponudi u stavkama 4. i 5. Troškovnika ponudio plastični cijevni sustav tip Drainliner i epoksilna smola, proizvođača Trelleborg - Epros te je radi ispunjavanja uvjeta i zahtjeva dostavio opće tehničko odobrenje izdano od Agencije za javno pravo Deutsches Institut für Bautechnik.

Žalitelj u očitovanju na odgovor naručitelja ponavlja da nije mogao pokrenuti upravni spor protiv ranijeg rješenja Državne komisije budući da je njegov žalbeni petit usvojen te da se sada radi o drugačijem činjeničnom stanju budući da je odabrani ponuditelj ranije dostavio samo 7 stranica neoriginal tehničkog dopuštenja. Smatra kako niti novim tehničkim dopuštanjem nije dokazao da je ispunio zahtjeve dokumentacije za nabavi odnosno nije

dokazao jednakovrijednost drugačije izvedbe od one izričito propisane tehničkom dokumentacijom o nabavi.

Predmetni žalbeni navod bio je predmet ocjene ovog tijela u Rješenju od 22. rujna 2020., zbog čega isti ne može biti predmet odlučivanja u ovom žalbenom postupku. Naime, navedenim Rješenjem utvrđeno je sljedeće „odabrani ponuditelj je u konkretnom slučaju ponudio jednakovrijedan proizvod, odnosno ponudio je epoksilnu smolu što je sukladno dokumentaciji o nabavi. Naime, dokumentacijom je u predmetnim stavkama bilo dopušteno nuđenje jednakovrijednih proizvoda, a odabrani ponuditelj je dostavio dokaz jednakovrijednosti (Opće tehničko odobrenje) u kojem je navedeno da se može primijeniti poliuretanska (PU) ili epoksi (EP) smola koja ima valjano odobrenje, što je sukladno točki 2.4.2. dokumentacije o nabavi“. Stoga, sukladno članku 404. stavak 3. ZJN 2016 ovo državno tijelo nije ovlašteno kontrolirati činjenično i pravno stanje koje je bilo predmetom prethodne žalbe u istom postupku nabave.

Žalitelj navodi da sukladno točki 2.4.1. dokumentacije o nabavi, Knjiga 1. Opći dio, gospodarski subjekt mora za ponuđeni plastični cijevni sustav za obnavljanje podzemnih netlačnih mreža za odvodnju i kanalizaciju, dokazati da je proizveden sukladno zahtjevima norme HRN EN 13566-4:2003 te da u ponudi treba Certifikat izdan od nadležnog instituta za kontrolu kvalitete ili agencije priznate stručnosti kojim se potvrđuje usklađenost kontrole tvorničke proizvodnje s normom HRN EN 13566-4:2003 ili jednakovrijedno. Ističe da je odabrani ponuditelj dostavio opće tehničko dopuštenje koje glasi na proizvođača Trelleborg Pipe Seals Duisburg GmbH, ne na proizvođača ovdje odabranog ponuditelja Tehma d.o.o., te da u tom smislu Tehma d.o.o. koristi tuđe tehničko dopuštenje, a što je protivno prisilnim odredbama članka 37. Zakonom o građevnim proizvodima (Narodne novine, broj 76/13, 30/14, 130/17, 39/19, dalje: ZoGP), jer Trelleborg Pipe Seals Duisburg GmbH nije u ponudi odabranog ponuditelja Tehma d.o.o. naveden kao njegov podizvoditelj a da je i bio naveden u ponudi odabranog ponuditelja ne bi mogao provoditi sanaciju ukoliko ne ispunjava zahtjeve koje proizlaze iz odredbi Zakona o poslovima i djelatnostima prostornog uređenja i gradnje (Narodne novine, broj 78/15, 118/18, 110/19) te ne pribavi potvrdu Ministarstva graditeljstva. Žalitelj dalje citira odredbe članka 30. i 37. ZoGP-a, navodeći kako odabrani ponuditelj ne posjeduje valjanu hrvatsku tehničku ocjenu proizvođača niti bi nakon procesa ugradnje mogao dostaviti ni valjanu Izjavu o svojstvima građevnog proizvoda a što mu je obveza prema članku 30. stavak 2. ZoGP, budući da se ona izdaje na temelju hrvatske tehničke ocjene proizvođača koju odabrani ponuditelj ne posjeduje. Tvrdi kako odabrani ponuditelj ne može pružiti certifikat tražen točkom 2.4.1. dokumentacije o nabavi, jer se opće građevinsko-tehničko dopuštenje Z-42.3-468 odnosi na kontrolu tvorničke proizvodnje Trelleborga kao izvoditelja sanacije. Pri tome navodi da je traženi certifikat ili jednakovrijedan dokument, odabrani ponuditelj mogao pribaviti od nadležnih institucija u Republici Hrvatskoj budući da je registriran u Hrvatskoj, ali isti nije dostavio. Smatra da iz dokumentacije o nabavi (str. 28) u kojoj je navedeno „Nužna te najveća pažnja i stroga primjena propisanih pravila ugradbe „linera“ od strane proizvođača, osobito kod radova čišćenja pod tlakom, freziranja, konfekcioniranja, utapanja smole u nosivi materijal (tekstil), in situ, transportiranje, ugradba i otvrdnjavanje/vezanje/polimerizacija“, proizlazi da je naručitelj obvezao ponuditelja kao proizvođača da dostavi certifikat o sposobnosti proizvodnje prema traženoj normi ili jednakovrijednoj kako je prethodno navedeno jer se ne radi o gotovom proizvodu već o metodi ugradnje negotovih proizvoda prema tehničkoj normi i to na samom terenu. Također, navodi kako odabrani ponuditelj nije dostavio dokumentaciju traženu Knjigom 3.1. dokumentacije o nabavi, Tehnički dio, Izvedbeni dio građevinskog projekta instituta IGH d.d, na str. 26. i 27. niti jednakovrijednu, odnosno Potvrdu proizvođača (isključuje distributere) poliesterske smole da je ponuditelj obučan i ovlašten za ugradnju CIPP cijevi impregniranih

poliesterskom smolom s obzirom da iz dostavljenog Općeg tehničkog dopuštenja proizlazi da se koriste epoksidne smole (a ne poliesterske) i druge tražene dokaze o materijalu. Zbog navedenog smatra da je ponuda odabranog ponuditelja trebala biti odbijena kao neprihvatljiva.

Naručitelj u odgovoru na žalbu navodi da je predmetni žalbeni navod već bio predmet osporavanja u ranijem žalbenom postupku o kojem je odlučeno Rješenjem Državne komisije (KLASA: UP/II-034-02/20-01/585 od 22. rujna 2020.). Opreza radi, ističe kako je odabrani ponuditelj u svojoj ponudi u stavkama 4. i 5. Troškovnika ponudio plastični cijevni sustav tip Drainliner i epoksilna smola, proizvođača Trelleborg - Epros te je radi ispunjavanja uvjeta i zahtjeva dostavio opće tehničko odobrenje izdano od Agencije za javno pravo Deutsches Institut für Bautechnik. Pri tome tvrdi kako dokumentacijom o nabavi nije propisano tko mora dostaviti dokument kojim se dokazuje ispunjavanje uvjeta i zahtjeva iz točke 2.4.1. Knjiga 1 opći dio, odnosno da to mora biti ponuditelj jer bi to značilo da samo proizvođači mogu vršiti predmetne radove što bi ograničilo broj ponuditelja te bi bilo protivno načelu tržišnog natjecanja.

Predmetni žalbeni navod bio je predmet ocjene ovog tijela u Rješenju od 22. rujna 2020., zbog čega isti ne može biti predmet odlučivanja u ovom žalbenom postupku. Naime, navedenim Rješenjem utvrđeno je sljedeće „Dakle, iz utvrđenog činjeničnog stanja proizlazi da je odabrani ponuditelj, sukladno točki 2.4.1. dokumentacije o nabavi, trebao dostaviti dokaz kojim potvrđuje usklađenost kontrole tvorničke proizvodnje s normom HRN EN 13566-4:2003 ili jednakovrijedno za ponuđeni plastični cijevni sustav za obnavljanje podzemnih netlačnih mreža za odvodnju i kanalizaciju. Pri tome nije propisano da navedeni dokaz mora glasiti na ponuditelja kako to žalbenim navodom upire žalitelj. Naime, žalitelj polazi od pretpostavke da je u konkretnom slučaju proizvođač odabrani ponuditelj, te da je predmetni dokaz trebao glasiti na njega. Međutim, navedenu okolnost žalitelj ne dokazuje niti ista proizlazi iz sadržaja dokumentacije o nabavi, već je dokumentacijom tražen dokaz sukladnosti proizvodnje ponuđenog proizvoda sa traženom normom bez izričitog propisivanja da je u konkretnom slučaju ponuditelj ujedno i proizvođač ponuđenog proizvoda. Stoga, uzimajući u obzir da je odabrani ponuditelj u ponudi dostavio dokaz koji je sukladan traženju propisanom točkom 2.4.1. dokumentacije o nabavi, prema ocjeni ovog tijela postupanje naručitelja kojim je isti prihvatio ocjenjuje se zakonitim. U tom smislu ne može se prihvatiti tumačenje žalitelja koji se poziva na odredbe Zakona o građevnim proizvodima, s obzirom da isto ne proizlazi iz sadržaja odredbi dokumentacije o nabavi. Također, točkom 2.4.1. dokumentacije jasno je propisano traženje Certifikata izdanog od nadležnog instituta za kontrolu kvalitete ili agencije priznate stručnosti, čemu je odabrani ponuditelj dostavom Općeg tehničkog dopuštenja izdanog od Agencije za javno pravo Deutsches Institut für Bautechnik udovoljio“. Slijedom navedenog, sukladno članku 404. stavak 3. ZJN 2016 ovo državno tijelo nije ovlašteno kontrolirati činjenično i pravno stanje koje je bilo predmetom prethodne žalbe u istom postupku nabave.

Osobito bitne povrede postupka javne nabave iz članka 404. stavka 2. ZJN 2016 bile su predmetom kontrole ovog državnog tijela u žalbenom predmetu KLASA: UP/II-034-02/20-01/585. U ovom žalbenom postupku, iz raspoložive dokumentacije, nije utvrđeno postojanje osobito bitnih povreda postupka javne nabave iz članka 404. stavka 2. točke 2. i 3. ZJN 2016.

U skladu s prethodno navedenim, a temeljem članka 425. stavka 1. točke 4. ZJN 2016 odlučeno je kao u točki 1. izreke ovog rješenja te se predmet vraća naručitelju na ponovno postupanje.

Žalitelj je u žalbi postavio zahtjev za naknadu troškova žalbenog postupka u iznosu od 25.000,00 kuna s osnova uplaćene naknade za pokretanje žalbenog postupka. Članak 431. stavak 2. ZJN 2016 propisuje da Državna komisija odlučuje o troškovima žalbenog postupka, određuje tko snosi troškove žalbenog postupka i njihov iznos te kome se i u kojem roku moraju platiti. Članak 431. stavak 3. ZJN 2016 propisuje da stranka na čiju je štetu žalbeni postupak okončan dužna je protivnoj stranki nadoknaditi opravdane troškove koji su joj nastali sudjelovanjem u žalbenom postupku. Odredbom članka 3. stavak 3. Zakona o Državnoj komisiji za kontrolu postupaka javne nabave (Narodne novine, broj 18/13, 127/13, 74/14 i 98/19) propisano je da Državna komisija odlučuje o naknadi troškova žalbenog postupka i o drugim zahtjevima koje su ovlaštene postaviti stranke u žalbenim postupcima. S obzirom na to da je žalitelj u predmetnom postupku javne nabave uspio sa žalbenim zahtjevom da se poništi odluka o odabiru, žalitelju je priznat trošak žalbenog postupka i to iznos od 25.000,00 kuna. Slijedom navedenog, odlučeno je kao u točki 2. izreke ovog rješenja.

Naručitelj je sukladno odredbi članka 425. stavka 6. ZJN 2016, obvezan postupiti sukladno izreci odluke Državne komisije najkasnije u roku od 30 dana od dostave izvršne odluke, pri čemu je vezan pravnim shvaćanjem i primjedbama Državne komisije.

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU

Protiv ovoga Rješenja nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor pred Visokim upravnim sudom Republike Hrvatske u roku od 30 dana od isteka osmog dana od dana javne objave Rješenja na internetskim stranicama Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave. Tužba se predaje Visokom upravnom sudu Republike Hrvatske neposredno u pisanom obliku, usmeno na zapisnik ili se šalje poštom, odnosno dostavlja elektronički.

Stranke žalbenog postupka:

1. Hrvatske autoceste d.o.o.,
Zagreb, Širolina 4
2. Goran i Zoran d.o.o.,
Solin, Petra Krešimira IV. Br. 73
3. Tehma d.o.o.,
Zadar, Šibenska 15 c